

Vérnász a vizsgán

Népszava|2013. okt 30. 05:48

Zsigmond Emőkét az Anya szerepében láthatjuk FOTÓ: HROTKÓ BÁLINT

A test példás fegyelme, a játék sötét szenvedélye - ez a kettősség tölti fel különleges érzelmi feszültséggel a Vérnász című előadást a Színház és Filmművészeti Egyetem Hevesi termében. A negyedéves színművész osztály vizsgaelőadásán tizenegy fiatal, másfél órába sűrítve, drámai erővel jeleníti meg Federico García Lorca sokszereplős, vad indulatokat mozgó színpadi balladáját.

hirdetés

A játékban az a megkapó, hogy a rendező védjegyeként ismert mozgásszínházi kifejezőeszközöket a vizsgázók káprázatos készséggel, fegyellemmel mozgósítják, s mindenekelőtt a test beszédével mesélik el a szerelmi dráma történéseit.

A tragédia balladás formája természetes látványként veszi magára az olykor atlétikus teljesítményt követelő mozgásrendszert, a szavak költészetét a mozdulatok költészete mély tűzzel tölti fel.

A Hevesi terem a játék idején pusztán tér, ezért minden lehet: belső és külső helyszín, attól függően, mit sugallnak a játékosok.

Nincs díszlet, mindössze fél tucat különböző formájú szék van, a termet hol megfelelő, hol kitágító, sínen futó fal-panelek, amelyeket mindig a szereplők mozgatnak a játék diktálta szükség szerint.

Ebben a képzeletnek tágasságot nyitó térben a fiúk köznapi ruhában, időnként félmeztelenül, akrobatikus ügyességgel és milliméteres pontossággal építenek a székekből játszó kellékeket, ha kell

hegyet, ahol megöli egymást a két rivális szerelmes férfi, ha kell, szobabelsőt, ahol a gyászoló nők megsiratják fiukat, férjüket.

A félmeztelen fiúk felcsimpaszkodnak a mennyezetten tekergő vascsövekbe, vagy fémsarkas cipőikkel vad ritmust vernek a felkorbácsolt szenvedélyek érzékeltetésére.

A lányok egyszál kombinéban, meztelen talppal ütve ki a tánc vagy a dobogás ritmusát, erős drámai hatással jelenítik meg a férfizmok villanásai mellett az érzelmek tragikus összecsapását, az ősi hitek, a szeretet és gyűlölet hatalmát.

A hagyományok elleni lázadás és a sötét, kikerülhetetlen végzet sugallata mindvégig példásan jelen van Lorca szerelmi tragédiájának előadásán, ami érzékletesen valóságos és költőien megemelt.

Szép, egységes, összehangolt játék a Várnász, a szereplők biztosan birtokolják az összetett stílus kívánalmait.

Az Anya szerepében Zsigmond Emőke sugárzó egyéniség, kiemelkedő mozgáskultúrája táncos múltjáról árulkodik, légies könnyedségében súlyos drámai erők feszülnek.

Bach Kata Menyasszonyként, Mészáros Blanka feleségként, Szabó Erika több figurát megtestesítve magas érzelmi szinten hozza egy időtlen világ félelmetes belső feszültségeit.

Példás összjáték a székekkel és testükkel pontos szituációkat teremtő fiúk teljesítménye. A végzetnek engedelmessé Leonarado szerepében Zoltán Áron, a szerelmében megcsalt vőlegényként Csapó Attila, a joviális apa alakításában Janka Barnabás és a több szerepben brillírozó „tömeg”, Tóth András, Vecsei Miklós, Tóth János, valamint Janka Barnabás teljesítménye lefegyverzően látványos.

Horváth Csaba rendező kis csapatának a legtöbbet kínálta fel vizsgaként. Látunk egy előadást, ami a játékosoknak megadja a legtágabb lehetőséget, amit lehet: a leendő színészek a hagyományos színházi körülményekhez képest semmiből teremtenek világot.

Kellékek, díszletek, jelmezek nélkül, pőre önmagukból építenek mélyen átélt drámát. (Osztályvezető tanárok: Marton László, Hegedűs D. Géza, Forgács Péter.)

Bársony Éva